

Publicatieplicht?

In de gezondheidszorgopleidingen worden vele aardige ideeën ontwikkeld en wordt ook onderzoek naar onderwijs gedaan. Er zijn geen andere opleidingen waar zo veel gebeurt. Het duidelijkst blijkt dit op het jaarlijkse Gezond Onderwijs Congres (GOC). Veel deelnemers, veel presentaties en ook nog posters en workshops. Er is zoveel te doen dat je als deelnemer maar een klein gedeelte kunt bezoeken. Jammer, maar dat is nu eenmaal zo op grote congressen. Het gevolg is dat de boodschap van de presentatoren niet bij erg veel mensen terecht komt. Het kan natuurlijk wel anders. Je kunt ook publiceren over je onderzoek of je aardige idee. Dan bereik je veel meer mensen. Het valt mij op dat er nog niet zo heel veel presentaties op het GOC bewerkt worden tot een publicatie. Er zijn veel tijdschriften op het gebied van de gezondheidszorgopleidingen. Daar kan het niet aan liggen. Uiteraard is het meer werk om over je onderwerp te schrijven dan om een presentatie te houden. Maar het is ook heel leerzaam. Je moet goed nadenken waarom je iets doet, om het te kunnen opschrijven. Als docenten vinden we dat studenten in hun opleiding moeten leren schrijven. Dat geldt dus ook voor ons!

Als je een artikel schrijft, word je, meer nog dan bij een presentatie, gedwongen om de literatuur te bestuderen. Het kan zijn dat je ontdekt dat een onderzoek al zo vaak gedaan is dat je het niet nog een keer hoeft te doen. Je leert van de problemen die andere auteurs zijn tegengekomen. Als je presentatie gepubliceerd is, kan het nog

eens nagelezen worden; het onderzoek kan gerepliceerd worden, het leuke idee kan in een andere situatie worden uitgeprobeerd, et cetera. Veel meer collega's hebben er dan iets aan. Kortom, als we de ontwikkelingen in het onderwijs willen stimuleren, dan moet er gepubliceerd worden.

Persoonlijk vind ik dan ook dat er voor iedereen een publicatieplicht is. Als je een goed idee hebt of een leuk onderzoek hebt gedaan, ben je verplicht om anderen de mogelijkheid te geven er kennis van te nemen. Anders is het zonde van de tijd, inspanning en geld. Ik ga persoonlijk nog iets verder. Als je niet wilt proberen om samen met anderen over je onderwerp te publiceren, dan moet je er ook geen presentatie over houden. Dat klinkt misschien onvriendelijk. Ik zeg het zo, omdat je, voordat je een onderzoek opzet of een aardig idee gaat uitwerken, je in de literatuur moet verdiepen. De ervaring leert, dat de kwaliteit van een presentatie verbetert als het vanaf het begin de bedoeling is om er een publicatie van te maken. Het kost meer tijd in het begin, maar het bespaart ook weer tijd. Ik zeg het ook zo onvriendelijk, omdat ik wel eens presentaties bijwoon waarbij heel duidelijk is dat de literatuur niet is geraadpleegd. Dat is zonde van ieders tijd. Kortom, ik pleit voor een publicatieplicht. Daar helpen we elkaar mee verder en dus ook de kwaliteit van het onderwijs.

A.J.J.A. Scherpbier